

Quadern 24 de poesia

Jocs Florals de Sant Jordi 2013 ~ Escola Thau

Quadern 24 de Poesia. Juny 2013
Publicació interna de l'Escola THAU
de la Fundació Institució Cultural del CIC.
Avinguda d'Esplugues, 49-53 - 08034 Barcelona
Disseny gràfic: Francesc Orenes i Anna de Casacuberta
Impressió: Impremta Guinart, S.L.
Dipòsit Legal: B-27390-1993

Quadern 24

de poesia

ESCOLA THAU DE LA FUNDACIÓ INSTITUCIÓ CULTURAL DEL CIC

JOCS FLORALS 2013

TREBALLS ESCOLARS DE LA FESTA DE SANT JORDI

Les imatges que il·lustren aquest Quadern 24 de Poesia han estat realitzades
per Anna de Casacuberta

PRESENTACIÓ

Emili Teixidor, en seu llibre *La lectura i la vida* escriu...

“Cada cop que llegim un llibre, les paraules reviuem, i el cap se’ns omple de vida i per això podem dir que els llibres són com conserves de vida que guardem a les biblioteques i a casa per alimentar el cervell: els pensaments, la fantasia, les emocions.”

Aquest Quadern de poesia és el recull de les composicions premiades en els Jocs Florals que cada curs celebrem per Sant Jordi. En les poesies i proses del recull podem llegir els pensaments, les fantasies i les emocions dels nois i noies que les han escrites. Més endavant, un dia o altre, les recuperarem i podrem transportar-nos, tal com manifesta Emili Teixidor, tant a les fantasies d’un nen o nena de parvulari com a les preocupacions d’un noi o noia de secundària que ja s’està obrint el camí cap a la vida adulta.

És obligat en la presentació del Quadern d’enguany felicitar l’Oriol Roche per haver estat nomenat Mestre en Gai saber després d’haver guanyat al llarg d’aquests tres últims anys l’Englantina d’Or, la Flor Natural i la Viola de Plata.

I també agrair a Pere Martí i Bertran la seva presència en els Jocs Florals i les paraules amb què va cloure l'acte, que reproduïm a continuació i que ens recorden que per a ser un bon escriptor s'ha de ser, també, un bon lector.

Glòria Serrano
Directora

Barcelona, abril de 2013

SANT JORDI: LLEGIR I ESCRIURE

És tot un honor per a mi ser l'escriptor convidat per adreçar-vos aquestes paraules el dia de Sant Jordi. Un dia en què se sol parlar molt de la importància de la lectura, de la necessitat de llegir, de la festa de la rosa i del llibre... Si m'ho permeteu, us parlaré de llibres i d'escriptors, però ho faré des d'un punt de vista diferent.

Heu pensat mai que aquest acte que ara mateix estem celebrant aquí, a l'Escola Thau, s'està celebrant també, amb les variants que vulgueu i al llarg del dia d'avui, a la majoria d'escoles de Catalunya? Heu pensat mai que milers i milers de nens i nenes i de nois i noies d'arreu del país durant un quant temps han estat treballant en la preparació d'actes com aquest? I què vol dir això? I quines conseqüències té tot això? Doncs vol dir que milers de persones han escrit els seus textos, en prosa o en vers, per participar en els múltiples concursos escolars que es fan a la majoria de centres educatius del país, siguin privats, concertats o públics; que aquests textos han estat valorats per diversos jurats, que han triat unes obres per a ser llegides i presentades en festes d'allò més diverses en què la creació literària sol ser el centre de l'acte; que molts d'aquests textos seran publicats en revistes escolars, en volums especials o en les pàgines web dels centres. Si hi afegiu que a més hi ha nombroses entitats que al voltant de sant Jordi també celebren els seus concursos, tant adreçats a un públic adult com a un d'infantil o juvenil, podem deduir que almenys un cop l'any una part molt important de la població infantil i juvenil de Catalunya fa un exercici de creació literària i veu com el seu entorn valora la feina feta i es fa pública per als companys del centre, les famílies i la societat en general.

Aquest fet tan extraordinari és una mostra de la importància que la cultura té al nostre país, i més concretament de la importància que donem a la literatura. No sé si us heu preguntat mai quines conseqüències té un fet així en la nostra societat. Jo ho he fet i he arribat a la conclusió que en té una de fonamental, que potser s'ha valorat poc o s'ha tingut poc en compte: fa que al nostre país hi hagi un gran nombre d'escriptors (poetes, novel·listes, dramaturgs...) i que a més a més aquests escriptors facin unes obres d'un gran nivell, que sovint triomfen internacionalment, perquè no surten del no res, sinó que surten d'un planter molt ben cuidat, molt ben regat. D'exemples en tenim una bona colla,

tant en el camp de la literatura d'adults (recordem autors com en Jaume Cabré, l'Albert Sánchez Piñol, la Maria Barbal...) com en la literatura per a infants i joves (recordem en Joaquim Carbó, en Josep Vallverdú, la Maria Mercè Roca...). En volia destacar un especialment, un que valorava molt aquestes activitats que es feien a totes les escoles de Catalunya, un que ens ha deixat una gran obra tant de literatura infantil i juvenil com d'adults, un al qual aquest curs heu dedicat la vostra atenció, perquè ens va deixar encara no fa un any. Em refereixo, ja ho deveu haver endevinat, a l'Emili Teixidor, un home enamorat de la paraula, la base de la creació literària, la base de les festes que com aquesta que celebrem avui giren a l'entorn de l'escriptura, de la lectura, del llibre. Fixeu-vos si n'és d'important aquest acte i els milers de semblants que celebrem per tot el territori: fa que un país petit com Catalunya, tingui una literatura de primera, una literatura que pot anar de bracet amb les més importants del món.

I ja per acabar, permeteu-me de dir-vos que aquest fet no és una flor d'aquelles que diu la dita que no fan primavera, sinó que és molt més, perquè fa molts i molts anys que se celebren actes i concursos d'aquestes característiques al nostre país, i perquè aquest interès per inculcar valors des de ben petits als nostres infants i joves també es veu en molts altres camps en els quals també s'obtenen grans resultats. Us heu preguntat per què hi ha tants bons actors a Catalunya? Doncs en bona part deu ser perquè a la majoria de pobles i barris hi ha grups de teatre amateur, que incorporen actors ben joves a les representacions de Pastorets, de Passions... Us heu preguntat per què hi ha tants bons periodistes a Catalunya? Doncs segurament deu ser perquè la premsa i els mitjans de comunicació en general, tant locals com comarcals, incorporen col·laboradors ben joves. I encara, i ara sí que per acabar, us heu preguntat per què Catalunya té un planter tan interessant de jugadors de futbol, de bàsquet i d'altres esports? Doncs perquè hi ha centenars d'entitats esportives a tot el país que inculquen la cultura de l'esport, organitzen torneigs, competicions... En definitiva, fan planter d'esportistes de la mateixa manera que la diada de sant Jordi fa planter d'escriptors i de lectors.

Bon Sant Jordi a tots i recordeu que si voleu ser bons escriptors és fonamental que sigueu bons lectors.

Pere Martí i Bertran

JOCS FLORALS DE SANT JORDI 2013

BASES

1. Participen als Jocs Florals els alumnes de totes les etapes de l'escola.
2. Els treballs han de ser individuals i elaborats a classe.
3. Es poden presentar treballs en vers i en prosa.
4. Els treballs en vers són de tema lliure.
5. Els treballs es presentaran signats amb pseudònim i a l'obra s'indicarà el curs i la classe de l'autor.
6. Cada tutor presentarà una plica tancada amb un full on apareixerà la relació dels noms i els pseudònims de la seva classe.
7. Els treballs en prosa tenen un límit d'extensió de tres pàgines de format DIN-A4 i s'han de cenyir als temes següents:
 - a) Treballs sobre algun aspecte relacionat amb la figura de Sant Jordi o bé sobre el tema de l'any **“Emili Teixidor”**.
 - b) Treballs de tema lliure.
8. Els treballs seleccionats s'hauran de lliurar a la secretària de direcció **el dimecres dia 10 a primera hora del matí**.
9. De les poesies guanyadores, el Jurat triarà aquelles que mereixen ser reconegudes amb la distinció de **flor natural** (millor poema d'amor), **englantina d'or** (millor poema de pàtria) i **viola de plata** (millor poema que tracti els valors i l'humanisme cristià).
10. Si la qualitat de les obres no és l'adient, el Jurat pot declarar desert algun d'aquests premis.
11. Com sempre, els premis seran lliurats durant l'acte dels Jocs Florals que se celebrarà **a les tres de la tarda del dimarts dia 23 d'abril a l'amfiteatre**.

ASSUMPTE: *Englantina d'Or, Viola de Plata i Flor Natural*

Benvolguts/des,

Els Jocs Florals escolars convocats any rere any per Sant Jordi són l'activitat que més bé simbolitza el compromís de l'escola amb la llengua catalana, i són alhora un poderós estímul perquè els alumnes escriguin i gaudeixin escrivint. En l'espai, tan emblemàtic per a la paraula, de l'amfiteatre, aprenen a compartir la poesia —també la prosa— amb els seus companys.

Compromesos, doncs, en la continuïtat d'aquest concurs escolar, i després de la bona experiència del curs passat, aquest any voldríem mantenir la tradició dels antics jocs florals instituits pel rei Joan I el 1393, de concedir els seus tres premis ordinaris:

l'Englantina d'Or per a la millor poesia de tema patriòtic, la Viola de Plata per a la millor composició al voltant dels valors i l'humanisme cristià i la Flor Natural per a la millor composició de tema amorós, d'acord amb el lema de la festa Patria, Fides, Amor.

Així doncs, d'entre els poemes guanyadors, el jurat escollirà els que mereixin ser distingits amb alguna de les tres flors que tradicionalment es concedeixen en els Jocs Florals que, any rere any, se celebren arreu de Catalunya.

A més a més, si un alumne al llarg de la seva escolaritat obtingués tots tres premis, seria proclamat *mestre en gai saber*, també a semblança del que és costum en els Jocs renascuts l'any 1859.

Barcelona, març de 2.013

VEREDICTE

POESIA

P5 A (Guineus)	<i>Al mar hi ha animals que salten...</i>	Emma Tarancón Estrada
P5 B (Talps)	<i>La primavera</i>	Carolina Costa Galián
P 5 C (Esquirols)	<i>Flor</i>	Aina Bernal Baldrich
P5 C (Esquirols)	<i>La guineu</i>	Clara Huguet Boira
P5 D (Isards)	<i>El gos</i>	Alexandra Cañellas Franquero
1r EP A	<i>La Lluna</i>	Marc Homs Amat
1r EP B	<i>Les estrelles</i>	Noa Sanz Albanell
1r EP C	<i>Les orenetes</i>	Carla Gutierrez Cristobal
1r EP D	<i>Les poesies</i>	Martina Ramos Murciano
2n EP A	<i>El cocodril</i>	Bru Miralles Jiménez
2n EP B	<i>El juliol</i>	Paula Lloret Pérez
2n EP C	<i>Les estrelles</i>	Mariona Olivé Arbizu
2n EP D	<i>La garsa</i>	Ivan Martín Paz
3r EP A	<i>Barcelona</i>	Àlex Garcia Trias
3r EP B	<i>El voltor</i>	Lola Mas Ten
3r EP Bt	<i>La xinxeta</i>	Mireia Bayes Ezquerro
3r EP C	<i>La primavera</i>	Laura Aquilar Sanchez
3r EP D	<i>La meva prestatgeria</i>	Jan Castillo Paredes
4t EP A	<i>El delta dels animals</i>	Berta Rasquí Guàdia
4t EP B	<i>El llapis</i>	Mariona Carreras Marín
4t EP C	<i>La mort</i>	Víctor Pajares Segarra
4t EP D	<i>Un gat</i>	Ciro Castellano Isla
5è EP A	<i>Somni desèrtic</i>	Martí Corominas Gonzàlez
5è EP B	<i>Els dies del sol</i>	Oriol Campanyà Viñeta
5è EP C	<i>La gavina</i>	Pol Bayés Ezquerro
5è EP D	<i>L'espantaocells</i>	Carlota Matacàs Vilalta

6è EP A
6è EP B
6è EP C
6è EP D

La casa davant de mar
Nit divina
El tren de la ràbia
El temps

Rosa Bolinaga Sala
Sergi Pros Segura
Fiona López Colomer
Joel Jové de la Torre

1r ESO A
1r ESO A
1r ESO B
1r ESO C

No tinguis por
Tristesa
Mil llàgrimes de Rapunzel
Nord i sud

Joel Martínez Reina
Ricard Burbano Escolà
Adrià Fabró Pérez
Laia Riera Adoko

2n ESO A
2n ESO B
2n ESO C

Vergonya
Mar enllà...
Primavera

Roger Giménez Soler
Pere Albiol Ventosa
Marc Puig Mas

3r ESO A
3r ESO A
3r ESO B
3r ESO C

Dolça primavera
Com una formiga
Mar d'hivern
Infinit

Carla Grau Carbonell
Laia Carbonell Vilaplana
Robert Munné Reales
Adriana Undebarrena Martínez

4t ESO A
4t ESO B
4t ESO C

Rellotge de sorra
Idea
Et desconeix

Anna Borrás Dorca
Aina López Porta
Maria Riola Roura

POESIA VISUAL

3r ESO A

No esperis la sort

Blanca Serra Sarró

PROSA

3r ESO B
4t ESO B

En un obrir i tancar d'ulls
Un bocí de la meua història

Núria Rodríguez Molina
Oriol Roche Morgó

PREMIS ESPECIALS

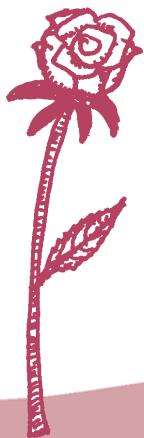
Englantina d'Or
Viola de Plata
Flor Natural

El meu país
Llavors
Mai

Joan Llevadot Sesmiolo
Oriol Roche Morgó
Mònica Viñolas Garcia

POESIA

AL MAR HI HA ANIMALS QUE SALTEN...

Al mar hi ha animals que salten.
Dofins, taurons, balenes i orques.
M'agrada el mar!
Tot vestit d'aigua salada i fresca.

Emma Tarancón Estrada
P5 A (Guineus)

LA PRIMAVERA

El sol ha sortit,
les flors han florit,
la calor ha vingut,
el dia és més llarg,
el cel és més blau,
els ocells van volant,
els animals s'han despertat,
la primavera ja ha arribat.

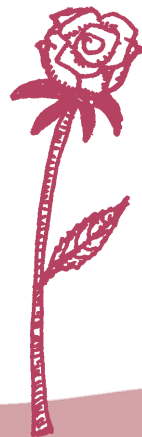
Carolina Costa Galián
P5 B Talps

FLOR

Flor vine cap aquí.
Si vols t'acompanyo a casa
o véns amb mi.

Aina Bernal Baldrich
P5 C Esquirols

LA GUINEU

La neu, la nit.
La guineu s'ha adormit.

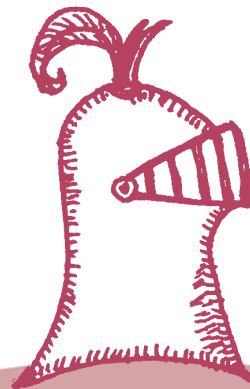
Clara Huguet Boira
P5 C Esquirols

EL GOS

El gos va amunt i avall
fent giravolts i jugant.

Alexandra Cañellas Franquero
P5 D Isards

LA LLUNA

La lluna surt de nit,
quan els nens estan dormint.
La lluna xerra, xerra i xerra,
però els nens ni se n'adonen.

La lluna surt de nit
i els nens continuen dormint.

Marc Homs Amat
Ir A Castanyers

LES ESTRELLES

Abans d'anar a dormir
miro per la finestra
i les estrelles m'il·luminen
amb les seves il·lusions.

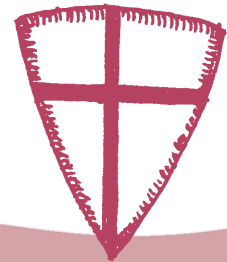
Noa Sanz Albanell
Ir B Avets

LES ORENETES

Les orenetes
volen pel cel.
perquè volen, volant,
fer una cursa
molt gran.

Carla Gutiérrez Cristóbal
1r C Roures

LES POESIES

Per què les poesies
han de ser així?
Les poesies són fantàstiques!
Increïbles!
Sentir-les és fàcil;
però escriure-les, no.

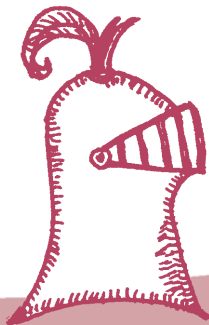
Martina Ramos Murciano
Ir D Til·lers

EL COCODRIL

El cocodril Nil
va copiar el seu perfil
mentre es menjava
un pernil penjat
d'un fil
que havia lligat
l'Abril.

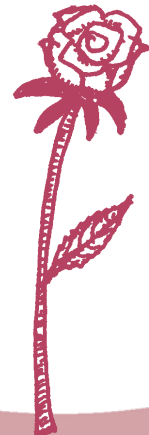
Bru Miralles Jiménez
2n A Garbí

EL JULIOL

Al juliol, piscina i sol,
de moment no plou.
Que bé que és juliol!,
que ens podem banyar si hi ha sol.
Fa bastant calor, que bé, no?
Ai, ai, ai, que bé, és estiu i no tardor!

Paula Lloret Pérez
2n B Mestral

LES ESTRELLES

Unes donzelles
són les estrelles,
surten amb la foscor
i s'amaguen amb la claror.
Quan miro per la finestra
brillen molt
i a la nit, somnio amb elles.
Unes donzelles
són les estrelles.

Mariona Olivé Arbizu
2n C Tramuntana

LA GARSA

La garsa ha sortit
a jugar amb el seu amic.
Juguen a fet i amagar,
però mai la pot enxampar.

La garsa té un tresor,
amagat al seu hort,
però mai pot dormir
perquè la desperta el seu veí.

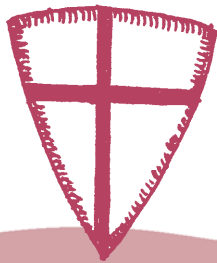
Iván Martín Paz
2n D Ponent

BARCELONA

Es fa de dia,
el colom es desperta,
la gent va a treballar
com cada dia.
Turistes pertot arreu,
caminant a peu.

Àlex Garcia Trias
3r A

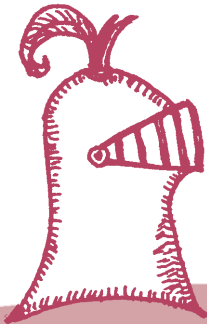
EL VOLTOR

Gran i panxut
de bec ganxut,
La vaca vella
és morta i teva.

Planeges pel cel
com un estel
mirant el gran tiberi,
quin misteri!

Estira, estira;
treu la carn,
deixa l'os,
que ja ve el trencalòs
vigilant el seu rebost.

Lola Mas Ten
3r D

LA XINXETA

Puc ser de molts colors
i tinc un fibló
que clavo als fulls
i a les cartolines de colors.

Mireia Bayés Ezquerro
3r B

LA PRIMAVERA

La primavera s'acosta,
les flors floreixen ràpidament,
l'oreneta del niu salta
i la cotorra vola lleugerament.

El corriol ja ha arribat
rodanxó com un escarabat
fent voltetes pel jardí
i jugant amb un colibrí.

Un cabussó emplomallat
passejava per l'estany
menjant peixos de tota mida
i mirant al seu voltant.

La primavera ja ha arribat!

Laura Aguilar Sánchez
3r C

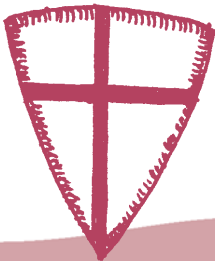
LA MEVA PRESTATGERIA

A la meva prestatgeria
hi ha molta diversitat de llibres.
Alguns de grans,
altres de xics.

Alguns endrapen moltes lletres
i es queden ben tips,
d'altres fan dieta
i m'agradaven quan era petit.

El golafre del diccionari
s'ho deu passar bé,
mentre busco atabalat
les paraules que no he trobat.

Jan Castillo Paredes
3r D

EL DELTA DELS ANIMALS

En un delta hi ha un camell,
que s'ha trencat el turmell.
Volant un ocell ha arribat,
l'ha ajudat i s'ha curat.

Aquell llangardaix li vol fer un petó
a un camaleó,
però ell s'enretira i diu...
que no!

Al delta de l'Ebre
hi ha una llebre
i al delta del Llobregat
hi apareix un ratpenat.

Adéu- siau
amics meus,
que el gat ja em crida
miolant "MIAU!"

Berta Rasquí Guàrdia
4t A

EL LLAPIS

Un llapis per estrenar,
té molt per explicar.
Pot començar per paraules,
i a fer contes arribarà.

Però un problema té,
que es va fent vell,
i això vol dir
que s'anirà fent petit;
però en el cor li quedarà
tot el que ha escrit.

Mariona Carreras Marín
4t B

LA MORT

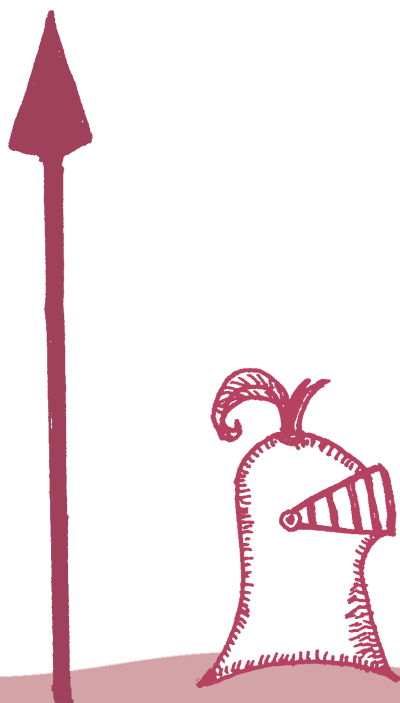
La mort arriba,
fes les ultimes coses,
que arriba.

Salta, corre, juga.
Arriba, arriba,
aprofita que arriba.

Víctor Pajares Segarra

4t C

Dedicada a la meva gata, que ha mort

UN GAT

Al meu pati hi ha un gat,
un gat que sempre miola,
és ros i tigrat
com el sol amb roba.

Té els ulls verds,
amb la nineta rosa,
i unes ungles fortes,
com les closques de les ostres.

La cara gran i rodona,
peluda i molt bufona.

Però ara s'ha canviat,
ara miola des del terrat

Ciro Castellano Isla
4t D

SOMNI DESÈRTIC

Sorra distreta,
el sol m'enfonsa els ulls,
no hi ha cap muntanya,
ni cap roca ni planta,
però jo no em sento sol:
m'acompanyen els ànims,
m'acompanya l'esperit.

La sorra vola,
el vent xiula,
les dunes em fan gran
i el cel m'abraça.

Colgat de sorra bruna,
el sol em tanca els ulls,
sempre feliç, sempre content,
les dunes, el vent i jo.

En pensaments fugaços,
m'entra i em surt del cap
com aquell qui no vol la cosa,
ja hi he tornat a badar.

Martí Corominas González
5è A

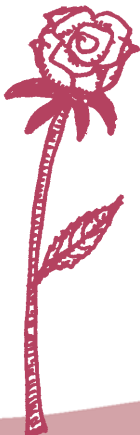
ELS DIES DEL SOL

Quan el sol es queda enrere,
i es perd entre muntanyes,
una part seva es queda,
vagant pel cor de tots nosaltres.

Quan la brisa el sol desterra,
neix en mi una esperança,
una esperança ben viva,
de viatjar pel món, ser lliure.

Quan el sol perd la baralla,
entre queixes i renecs,
la gent se'n torna a casa,
esperant del sol
un senyal petitet.

Oriol Campanyà Viñeta
5è B

LA GAVINA

Sobtadament s'engega un ruixat,
i a la plaça s'hi endevina,
una gran serietat.

Fins que arriba la gavina,
tenyint el cel de blau,
és ser lliure...,
és saber el que s'escau...

I tenir clar el que s'ha de fer,
volant sobre la manta blava,
i no espinar-se amb el roser,
ni remullar-se amb aigua clara.

Giragonsa cap a l'esquerra,
volta cap a la dreta,
amb el núvol blanc que bat les ales
no hi ha guerra,
perquè pertany a la nostra terra...

Pol Bayès Ezquerro
5è C

A la meva àvia Maria Carme

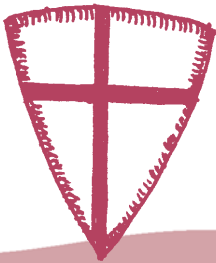
L'ESPANTAOCELLS

Un espantaocells molt vell,
que duia una jaqueta de pell,
va veure com un ocell
en comptes de fugir es reia d'ell!

I molt que es va enfadar,
quan va veure que menjava
cireres d'aquell arbre
que ell sempre defensava.

I què li diria el pagès,
en veure l'arbre pelat?,
ja no el voldria per res,
i el llençaria al mar.

Carlota Matacàs Vilalta
5è D

LA CASA DAVANT DE MAR

Des de la finestra
veig el mar ondulat,
la sorra blanca i fina
i les pedres al costat.

El mar té molta pressa
però ningú no l'espera.
Les ones, molt cansades,
arriben ben desfetes.

El sol brilla a l'espera
de la lluna de seda,
per poder il·luminar
moltes altres terres.

Quan arriba el capvespre
veig el mar estirat,
trec el cap per la finestra
i m'omplo de tranquil·litat.

Rosa Bolinaga Sala
6è A

NIT DIVINA

L'esclat d'esplendor d'aquella platja encesa
omple els meus ulls de brillantor,
dolça llum de paisatge
experimento la més bella de les il·lusions.

El crit d'una gavina desorientada
desvetlla els meus sentits
i una dòcil brisa fina
refresca una superba nit.

Una lluna pura i única
llambreja sobre un mar serè,
mar de matinada, nit divina
que a cau d'orella em diu:
“Jo mai no moriré”.

Sergi Pros Segura
6è B

EL TREN DE LA RÀBIA

Aquest matí he pujat
al tren de la ràbia,
no l'he pogut parar
perquè el fre de mà s'ha trencat.
Llavors se m'ha emportat.

La ràbia continuava,
i no hi ha hagut forma de parar,
el tren anava avançant,
i jo m'anava exaltant.

El tren era llarg,
cada cop més
se'm feia molt estrany
que continués
endavant.

Una amiga l'ha parat
i he pogut baixar,
la ràbia se m'ha acabat
i he deixat el tren palplantat.

Fiona López Colomer
6è C

EL TEMPS

Tu ets or, tal com diu la metàfora.
Quan em quedes poc em poso nerviós,
en canvi em tranquil·litza que em sobris.

Quan la situació és bona, vas més ràpid que una llebre,
però si passo un mal moment vas més lent que un cargol.
Veig que passes, però no et veig realment.

Joel Jové de la Torre
6è D

Dedicada a totes les persones del món que no tenen temps per fer el que volen.

NO TINGUIS POR

Em desperto amb suor al front.
El somni malvat no m'adorm.
On sóc, ara que em desperto?
Em trobo en un lloc fosc,
un túnel negre, sembla el metro.
M'ho torno a mirar
i amb un fi traç es veu
la silueta de la seva veu.
Em crida, on ets amic meu?
Camino cap a ell
cada cop amb més desnivell;
és la mort, i no sóc vell,
em crides? No hi sóc. Adéu!

Però segueix buscant,
obre la porta, i em treu.

Aquí dins t'has ficat?
No saps que jo et domino el cap?

Sóc el teu insomni,
i de mi t'has amagat.
No t'espantis:
l'hora t'ha arribat.

TRISTESA

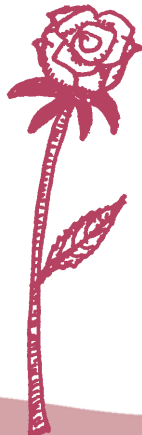
La tristesa em devora a poc a poc,
sento que no puc anar enlloc.

No tinc ganes de fer res,
potser ho faré després.

Cap alegria se'm pot contagiar,
la tristesa no la puc evitar.

Ara què faig jo,
amb aquesta tristor?

Ricard Burbano Escolà
1r A ESO

MIL LLÀGRIMES DE REPUNXÓ

Llàgrimes que s'escolen
pel lacrimal on neix el plor,
entre les escletxes de la torre,
entre les esquerdes del teu cor.

Llàgrimes que enyoren
la llum d'un nou sol,
tan sols t'acaronen
llargs plors de desconsol.

Llàgrimes que esborronen
la mirada i el bell rostre.
Rere uns ulls que es desesperen
puc veure la joia nostra.

Ara tot és clau per a la fuga;
la trena daurada i sedosa,
que creix mentre el cel remuga.
La dona que et deixà closa,
no en guarda, de recança;
tot serà pres per l'esperança.

Adrià Fabró Pérez
1r B ESO

NORD I SUD

A l'Àfrica i a Catalunya
hi tinc una cosa en comú:
no és gens estranya,
però no la dic a ningú.

Entre l'Àfrica i Catalunya
tinc la sang dividida,
totes dues m'han donat la vida
i els estic molt agraïda.

L'Àfrica i Catalunya
han creat el que jo sóc,
llengua blanca i ombra negra
que em donen un lloc al món.

Laia Riera Adoko
1r C ESO

VERGONYA

M'amago, encongeixo el cap.
Silenciós, sense dir res,
miro de reüll sense ser descobert.
Tinc por, por de mi,
no vull fer-ho malament.

Vull estar al teu costat
però no puc, m'és impossible,
vull estar amb tu
però no puc, tinc vergonya.

Respiro, intento perdre les pors,
aguanto, sé que ho puc fer;
em concentro, vull estar segur,
llenço les pors, busco la força,
tiro el tímid, agafo el valent.

Vull estar al teu costat
però no puc, m'és impossible.
Vull estar amb tu
però no puc, tinc vergonya.

Roger Giménez Soler
2n A ESO

MAR ENLLÀ

Mar enllà;
grups de peixos
juguen a fet i amagar.

Territori endins;
els animals
juguen entre els pins.

Muntanyes enfora;
les roques
juguen a pedra, paper i tisora.

I els nois d'avui en dia
què fan?

Ja us asseguro jo
que no fan res de tot això.

Pere Albiol Ventosa
2n B ESO

PRIMAVERA

Rebrot del passat,
amb un vent carregat,
d'olors i colors.

La llum enyorada
amb una capa daurada
ha cobert mar i plana.

Passada la fredor,
tu has esvaït la por
d'un món amb fosc.

Marc Puig Mas
2n C ESO

DOLÇA PRIMAVERA

Roba eixuta,
descansa al terrat,
el sol t'acaronar,
el vent la fa volar.

Els llençols,
blancs i trapelles,
juguen com onades,
es mouen com titelles.

Damunt la seda blava,
núvols de cotó
es belluguen sense pressa,
rumb ni direcció.

La tarda s'acosta,
el carrer és gairebé buit.
Els fanals s'encenen
i il.luminen la fosca nit.

Roba eixuta,
descansa al terrat,
la Lluna l'acomiaa,
els estels la fan brillar.

Carla Grau Carbonell
3r A ESO

COM UNA FORMIGA

Presència absent
essent al centre
tempta un crit
que ells ofeguen.

Prova un gest,
però acota el cap.
L'orgull, encès, i
la mirada, brasa.

Sense capa ni medalla
és heroica i patidora.
Derrotes i fracassos
l'han colpida, però avança.

Un sol sospir
relata batalles.
Els mots són
l'única arma.

Ja para l'altra galta,
d'amor i paciència no li'n falten.
Com una formiga
amb un somriure aguanta.

Laia Carbonell Vilaplana
3r A ESO
A totes les dones.

MAR D'HIVERN

Reflexos d'or fugissers alteren la blavor inabastable
i doten el gran mantell d'una bellesa incomparable.
Una brisa fresca i enjogassada t'acarona la pell
mentre les lleus onades bressen amb sigil el vaixell.

Una boirina intangible, pròpia del llac de l'avèrn,
entela la vista difusa i el converteix en etern.
Les retines naveguen a la deriva, cercant un fi definit
però les esperances moren en la immensitat d'un blau infinit.

Enfonses els peus a la sorra humida, clous els ulls,
i sols petits xiuxiuejos de brisa salada reculls.
Els narius es dilaten, aspiren amb avidesa
l'atmosfera relaxada, tota ella desprèn bellesa.

M'aclapara sols la vista, de tan imponent grandesa,
car tal desmesurada bellesa, m'envaeix la percepció
i venç la meva raó.

Lluny enllà atenyo la pulcra pal·lidesa d'una vela,
inflada a voltes per sospirs efímers de vesprada.
D'altres companyes guaiten amatents la blavor d'una mar que gela
ja que l'única aigua que les acarona és la matutina i dolça rosada.

L'esperança d'un demà incert les guia en un repòs somort,
mentre un oníric anhel les veu besar les aigües d'un nou port.

Robert Munné Reales
3r B ESO

INFINIT

Mirada encegada,
definint l'horitzó,
sent el bruit de l'onada,
també sa dèbil olor.

El temps és escolat,
perdut entre les paraules,
present mort, que s'ha escapat,
passat de records febles.

El sol cansat s'amaga,
dins el mar de seda,
mentre l'espurna s'apaga,
en la pupil·la cega.

Adriana Undebarrena Martínez
3 C ESO

RELOTGE DE SORRA

Una mà sobre la sorra,
que desgrana,
lentament,
petits miralls sense vida,
admirant com passa el temps.

Anna Borrás Dorca
4t A ESO

IDEA

Comença essent espurna,
filla perduda d'una flor,
que s'expandeix pels rius rojos
cremant com llenya al foc.

Ni la intentis agafar
si les mans no et vols ferir.
Ella corre lliure,
amb el vent vol fugir.

I de ses ales blanques,
un deixant radiant
que il.lumina la penombra.

Les espurnes brillen soles,
convertint-se en pluja d'or
en una ment humida i pobra.

Aina López Porta
4t B ESO

ET DESCONEC

Creuament de mirades,
mirades d'ulls confosos,
ulls desconeguts.

Sensació de fred,
sensació de calor.

En un silenci profund
intensos sentiments
es perden en el no-res.

Maria Riol Roura
4t C ESO

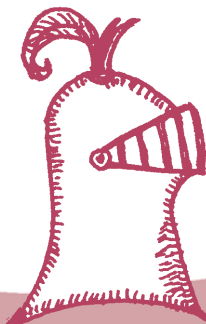
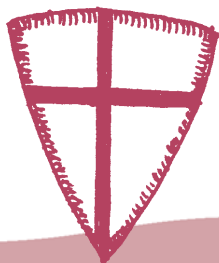
POESIA VISUAL

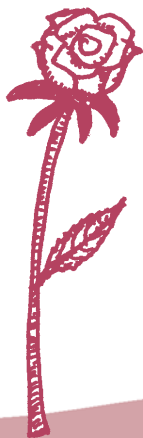

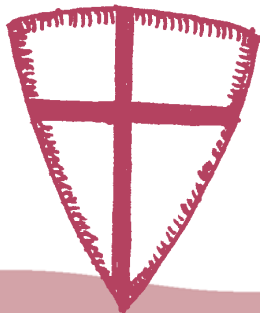
NO ESPERIS LA SORT

Blanca Serra Sarró
3r A ESO

PROSA

EN UN OBRIR I TANCAR D'ULLS

12 de juny de 2004

Hola diari!!!

Avui la mare m'ha llevat: "Aixeca't, tresor, que ja està l'esmorzar i hem d'anar a l'escola". Amb els ulls mig aclucats he baixat de la llitera (que per cert, és de color rosa) i he anat a despertar al meu nino, que es diu Miquel. És ros i té els ulls verds, porta un pijama de color blau i dorm en el seu bressol. Pels reis de l'any passat, li vaig demanar una osseta de peluix i una manteta de color groc.

Després he anat a esmorzar, i he pres un got de llet amb molt Cola-Cao i cereals de xocolata. La mare m'ha fet dues trenes, m'ha recollit el serrell amb un clip de purpurina i m'ha escollit un vestit de color blanc molt bonic! M'encanta, perquè semblo una princesa. Ja ho he decidit, de gran vull ser mare i mestre.

No m'agraden gens els matins, encara que de vegades el pare em fa pessigolles i diu tonteries que em fan molta gràcia.

Ara he d'anar a l'escola, fins després diari, un petó molt gros.

Ja torno a ser a casa, he berenat pa amb codonyat que ens han donat al cole, no m'agrada gaire, però no ens deixen sortir fins que no ens l'acabem.

Avui a l'escola, el Ricard ens ha vingut a llegir uns contes i ens ha fet un truc de màgia molt especial; ha convertit un líquid lila en

blau. Després hem fet psicomotricitat amb la Roser i hem jugat amb cèrcols de colors. Hem dinat i hem fet la migdiada. Quan ens hem despertat, uns nens molt grans, de 3r de primària, ens han fet una conferència sobre les aus; a la classe d'anglès hem cantat cançons i hem anat a berenar al pati. M'he fet una ferida i tinc les bambes plenes de sorra.

La mamà m'ha ajudat a pintar el dictat de “quadrets” i hem llegit “La lluna en un cove”. M'ho he passat molt bé, però ara tots dormen, és fosc i només tinc una llumeta rosa. I si ve un monstre o un fantasma? Tinc molta por. Crec que vaig a dormir amb els papàs, perquè ells mai tenen por, són valents i ho saben tot; sé que amb ells no em pot passar res.

Bona nit, et prometo que demà t'escriuré més i t'explicaré com m'ha anat tot. Muàààà.

* * *

12 de juny de 2013

Estimat diari, torno a ser jo, però ara ja no tinc cinc anys, en tinc catorze.

Perdona'm, no t'he pogut escriure en tots aquests anys. El temps m'ha passat volant, no me n'he ni adonat i ja sóc a tercer d'ESO. Només em queda una any a l'escola, i després marxaré a Batxillerat. En un obrir i tancar d'ulls, han passat nou anys!

Avui m'ha despertat l'estrident soroll del terrible despertador, el que marca l'inici d'un nou dia, abans que surti el sol, ja estem tots dempeus, gairebé preparats per marxar cap a l'escola. Ara que rellegeixo el que vaig escriure quan era petita, m'adono que les coses han canviat molt. Ara ja no tinc llitera, tinc un llit de fusta, no sé on para el meu nino, i el seu bressol l'he donat a la meva cosineta petita. Ja no menjo xocolata, que sinó em surten grans i em preocupo per coses molt diferents de les d'abans. Quan anava a P5, patia pels meus panellets o boletes de sorra fina, que amagàvem perquè els nens de primer o de segon no ens les trenquessin; ara la mare ja no m'escull la roba, ho faig jo cada nit i em preparo la motxilla, que pesa més que jo. L'espai que abans ocupava la bata, ara l'ocupen mil llibres i carpetes. El pare ja no em fa pessigolles, tot i que segueix dient tonteries que encara em fan gràcia. L'ambient de la família no ha canviat, però la mare ara ja no m'ajuda a pintar els dictats de "quadrets" ni a escriure lletres; ara em pregunta les lliçons de tant en tant o em corregeix proses llarguíssimes, que no pensava que podria arribar a escriure.

Ara ja no juguem amb els cèrcols a psicomotricitat, encara que a rítmica sí que n'utilitzo un. Quan arribo a casa, em poso a fer deures i no em puc prendre aquells banys d'aigua calenta, escuma i l'aneguet de goma. Per una banda m'agradaria tornar a tenir cinc anys, que el pare em tornés a aixecar per sobre seu i em digués "Mira que alta que ets!", que tornéssim a fer fang i pintura i se'm trenqués de camí cap a casa, dins de la motxilla. M'agradaria tornar a mirar-me al mirall per veure si semblo una princesa, amb

el vestit de pètals roses i els tacons de la bella dorment, i no per preocupar-me del meu aspecte. Quan érem infants, tot això tant ens feia, no ens importava ser més alts o més baixos, més grassonets o més prims... el que ens interessava era menjar croissants i magdalenes de xocolata, jugar tot el dia i dormir quan teníem son. Ara les coses han canviat, tenim una horaris, cada vegada hi ha més normes. Amb un obrir i tancar d'ulls tot el meu món s'ha capgirat.

Quan era petita, la mare em llegia un conte cada nit i tots els finals acabaven amb un “Van viure feliços per sempre més”. A mesura que et vas fent gran, veus que no totes les Ventafocs troben el seu príncep i s'han de conformar, simplement, amb una sabateta de cristall; que no totes les Belles Dorments es desperten amb un petó als llavis, o simplement no desperten. Que de vegades, les “Sirenetes” s'han de conformar a observar el seu príncep des de darrere d'una roca; que no tots els finals són feliços per sempre més. Però també he vist que sense moments desagradables, no valoraríem la felicitat, la pau, la tranquil·litat. Si no existís el cansament, no apreciaríem el descans; si no existís l'esforç, no apreciaríem la recompensa; si no existís la nit, no apreciaríem el dia.

Però en el fons, m'agrada tenir responsabilitats, veure que cada vegada m'assemblo més als pares, que m'han ensenyat tot el que sé, que m'han educat i han tingut cura de mi durant tota la meua vida. Els he vist treballar de valent sempre perquè no ens faltés res,

els he vist sacrificar-se per nosaltres cada dia, i facilitar-nos les coses sempre que han pogut. M'agrada saber el valor de les coses, ara les aprecio més i sé que tot a la vida t'ho has de guanyar amb esforç, que res et vindrà sol.

Tota la meva vida ha canviat, tot i així hi ha coses que resten intactes. Segueixo estimant la meva família tant com abans, cada dia més; però durant aquests catorze anys moltes persones han entrat i sortit de la meva vida, persones molt importants que m'han marcat i d'altres que només han deixat un petit rastre. He emmagatzemat records preciosos, una de les poques coses que mai no s'obliden. He viscut molts moments, però mai he guanyat una rosa el dia de Sant Jordi. Això vol dir que encara em queden moltes coses per viure, i com he dit abans, som nosaltres els qui hem d'anar a buscar-les, els qui hem de fer l'esforç.

I qui sap!? potser demà quan obri els ulls, m'hauré de vestir per anar a treballar, viuré en un pis sense els pares i la meva vida haurà fet un segon canvi sense adonar-me'n. Sincerament, no m'estranyaria.

Vaig a dormir, que estic exhausta. Bona nit, et prometo que demà t'escriuré més i t'explicaré com m'ha anat tot. Muà.

Núria Rodríguez Molina
3r B ESO

UN BOCÍ DE LA MEVA HISTÒRIA

Això d'haver d'escriure un text per presentar-lo als Jocs Florals de l'escola és difícil, eh! Buf, si és difícil. La J. ens ha dit que escriguem sobre alguna cosa que ens toqui de prop i tal, però és que costa molt posar-s'hi... I a sobre hi ha la pressió de guanyar o no guanyar. És clar, perquè aquesta és una altra: el punyeter jurat decidirà una mica el que li surti de la punta del nas, per dir-ho suaument, i no hi ha la seguretat que el text que escullin sigui "el millor". Al cap i a la fi, com se sap quin és el millor?

És igual. Parlem de la meva història, que és el que realment interessa. O potser no interessa, però és del que penso parlar. La meva història és la següent: noi que neix en una família privilegiada i que creix en un ambient privilegiat en una escola privilegiada. Noi a qui se li dóna bé la poesia i l'estudi. Noi amb amics (amics? Es pot anomenar "amics" els coneguts que et miren per sobre l'espatlla com si fossis un gla de mar estrany i esquifit?) i noi amb dos pares que l'estimen i quatre avis vius i entregats.

Suposo que aquesta situació familiar és en gran part el motiu pel qual m'he convertit en el que sóc ara: una ombra del que era abans (quants tòpics literaris estic utilitzant, no?). Tot va començar una mica amb el tema aquell de la beca. Vaig decidir que m'hi presentaria amb alegria i amb humor. Tenia ganes de superar-me, de treballar per aconseguir alguna cosa més enllà de l'escola. Però

em va acabar superant. La pressió que vaig haver de suportar era *unbearable*, com diuen els anglesos. No podia. M'ofegava, tenia ganes de deixar-ho tot. I encara les tinc, de fet.

El moment exacte en què va començar el descens infinit als inferns (un altre tòpic literari) va ser una nit, quan vaig sortir amb uns amics que havia conegut a l'estiu. Jo mai havia provat l'alcohol, per allò de l'educació religiosa i privilegiada, i per allò que sóc massa jove i que bla, bla, bla. Però quan una de les noies va treure una mica de maria vaig decidir tastar-la. No ho sé, mira. Estava molt nerviós, tenia molta pressió a sobre i volia treure'm l'estrès. Suposo que també volia ser una mica rebel.

Tampoc semblava tan dolent, en aquell moment, la veritat. Ni ara. Il·legal? Sí. Però dolent? Suposo que deu ser la contaminació de les pel·lícules i les sèries i els videojocs, i totes aquestes coses. La pèrdua dels valors, o la falta de disciplina, o el que sigui. (Ara rellegeixo el que he escrit i no em puc estar de dir-ho: quina merda estic escrivint! Ni tan sols sé si escriure “merda” en un text per a un concurs escolar és *políticament* correcte. Tampoc sé exactament com continuaré el relat de la meva història. Buf.).

Però continuo: fumar maria no em va agradar gens, si he de ser sincer. Em va deixar la boca seca i em vaig marejar tant que la M. m'havia d'aguantar per tal que caminés. Però com a mínim em vaig relaxar i vaig oblidar les obligacions. Així que dos dies més

tard, quan l'ombra de la beca m'amenaçava des de la llunyania del calendari, vaig demanar-li a la noia de la marihuana, la T., que me'n donés una mica. Vaig pagar-li amb vint euros que m'havia deixat ma mare per anar al cine.

Òbviament, l'endemà allò em va semblar terrible. Com havia pogut comprar droga? I ara què en faria? Ximpleries de culpa que em van passar al cap d'una setmaneta, quan la T. em va trucar per quedar. Vam trobar-nos en un parc. Al principi només fumava ella, però després jo també. Específicament després que ella s'assegués a les meves cames i em fes un petó. Jo havia portat la meva maria, però se'm va acabar en un obrir i tancar d'ulls i li'n vaig comprar una mica més. Es veu que havia parlat amb el noi que li venia la droga, i ell li havia dit que li faria preu si ella es comprometia a passar el material als seus coneguts. Em va fer un altre petó i va exhalar el fum a la meva boca. Vaig tossir, em vaig fer enrere i després vaig besar-la. Ella m'estava descordant la camisa quan va arribar un guarda. "Què feu aquí a aquestes hores?". Vam riure. "No sabeu que està prohibit estar-se al parc tan tard?". Vam marxar corrent. Ens vam prometre que ja ens veuríem. "Recorda't de tenir una bosseta preparada per a mi", li vaig dir.

La prova per la beca va ser un dimecres. Vaig sortir de l'escola a dos quarts de deu del matí i vaig anar a la Facultat de Matemàtiques i Estadística. La gent ja estava allà. Molts ja s'havien assegut a les cadires de la classe on faríem l'examen. Tots

estaven nerviosos i recordo que hi havia un noi ros al meu costat que no parava de fer petar la llengua. Eren tots uns maleïts *neirds* que vestien amb camises o amb samarretes de *Bola de drac*. Em recordaven a mi abans de conèixer la T.

Ens van repartir la prova. Una grandíssima merda. Hi havia unes quantes coses fàcils, esclar, però després algunes preguntes eren estranyíssimes. Em vaig començar a posar molt nerviós. “Ha acabat la primera prova. Ara teniu un quart d’hora abans que comenci la següent”, va dir la menopàusica que teníem de vigilant. Vaig sortir al passadís. Buf. Estava molt estressat. Després de tant preparar-me, no havia sabut fer gairebé res. La gent estava comentant com li havia anat la prova. “A mi la 3 m’ha donat B, i a tu?”. Encara més pressió. Crec que cap de les respostes que vaig sentir coincidien amb les meves. Quan vaig mirar el rellotge ja havia passat el quart d’hora i sense adonar-me’n ja estàvem altre cop dins de l’aula. La següent prova va ser encara pitjor. No vaig entendre ni un sol enunciat. Cowboys? Cotxes que rellisquen? Què és això? “Podem anar al lavabo?”, vaig preguntar. “Ara no”, em va respondre aquella foca amb ulleres.

A la mitja hora de descans vaig voler agafar la meva motxilla. “Perdoni, senyoreta (senyoreta? Espera que ric), podem agafar les nostres coses?” “En teoria no...” “No?” “No.”. Vaig callar i vaig sortir fora. Quan vaig veure que la senyora sortia de l’aula vaig entrar-hi i vaig dirigir-me a la meva bossa. Les mans em

tremolaven. Vaig obrir la cremallera i em vaig posar a furgar. Per fi! La bossa transparent amb els deliciosos punts verds rere el plàstic, el paper de seda, l'encenedor taronja i calent. Just en aquell moment la porta es va obrir. "Ei! Tu no pots ser aquí!". Vaig abaixar el cap i vaig sortir caminant de pressa. Me'n vaig anar al lavabo. Em vaig tancar en un vàter i vaig *liar-me* un... Vaig aspirar amb avidesa. Vaig notar perfectament la meva sang relaxant-se, adormint-se als meandres de les venes... Les mans em van deixar de tremolar. Vaig posar una mà sobre la punta per evitar que el fum pugés. Al final, però, ja m'era igual. Vaig tancar els ulls. Quan es va acabar vaig llençar-lo a l'aigua i vaig estirar la cadena. Vaig córrer i vaig entrar just quan estaven repartint les proves.

Òbviament, a la meva mare li vaig dir que tot havia anat genial. Que els exàmens eren bastant fàcils, però que parlant amb els meus companys m'havia adonat que ells eren molt intel·ligents i que tenia poques possibilitats que m'agafessin. Aquella mateixa nit vaig sortir amb la T. Per desfer-me de l'estrès acumulat.

Suposo que si hagués continuat així ningú s'hagués adonat del que feia d'amagat. És veritat que havia baixat una mica en les notes (el fatídic examen de física...), però igualment seguia mantenint l'aparença de bon jan. El greu problema va començar a desencadenar-se quan la T. em va portar una bossa enorme de maria. Es veu que havien agafat el noi que li passava la droga i ella se'n volia desfer tan ràpid com fos, i per això me'n venia tanta de

cop. Li vaig dir que no la hi podia pagar, però ella me la va baixar de preu i me la vaig acabar enduent a casa.

Poc temps després vaig saber que a ella també l'havien agafada i l'havien ficat a la presó. Una setmana després de fer els divuit, em van dir. Em van explicar que el noi aquell que li passava la droga (que no era a la presó perquè el seu pare, que tenia una empresa de tabac, havia contractat el millor advocat de Barcelona) l'havia anat a veure a casa seva. Es veu que van fer l'amor per últim cop i ell va aprofitar per amagar-li una bossa de tres-cents grams de cocaïna per casa. No em pregunteu com cony havia aconseguit tanta coca, ni amb quins diners. Després va deixar anar que la T era qui li havia passat la droga que havien trobat a casa seva i, esclar, quan van escorcollar casa de la T. hi van trobar tanta coca...

Però quan això estava passant jo estava embolicat en un problema més gros. La bossa de maria de la T. se m'havia acabat i buscava desesperadament algú que me'n passés una mica més. Tenia proves de la segona avaluació i necessitava estar calmat. Més encara sabent que no em donaven la beca. Al final, un conegut d'un amic de la T. em va presentar un tal E. que em va citar el dia següent. Em va dir que portés cinquanta euros. Vaig arribar al parc amb cinquanta euros, però l'E. no havia vingut sol. Dos gorilles de tres metres d'alçada i dos metres d'amplada l'acompanyaven. "Portes els diners?" "Sí", vaig dir jo. "Els vull veure." Vaig ensenyar els cinquanta euros. "Què és això?", em va dir l'E. "El

que m'havies demanat.” “Et vaig dir dos-cents euros.” “No fotis, E. Em vas dir cinquanta. Com vols que pagui dos-cents euros per una bosseta de maria?” “No sé qui te la venia abans, però aquest és el preu de mercat.” “Doncs no tinc dos-cents euros.”

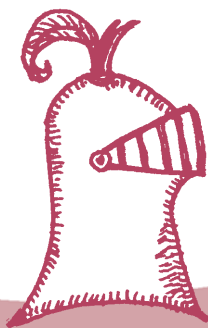
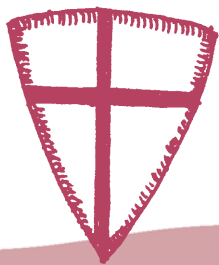
Vaig tornar a casa. La dona de fer feines em va preguntar que qui m'havia fet allò. Vaig callar. Em vaig mirar al mirall i vaig tenir ganes de plorar. La meva mare no hi era, així que vaig obrir la capsa on tenen els diners els meus pares i vaig treure cent cinquanta euros. Vaig tornar al lloc on m'esperaven l'E. i els dos goril·les i els vaig donar els diners, arrugats i tacats de sang. Em van acabar donant la bossa de maria i un cop de puny. Vaig fumar una estona al parc. Per tranquil·litzar-me, i aquestes coses.

L'endemà, a l'escola ens han demanat que escriguem una prosa per Sant Jordi, i aquí em teniu. No sé què pensarà la J. del text. I suposo que, si acabo guanyant, quan surti a recollir la rosa ja no se'm veurà el llavi inflat, ni aquestes coses. I per fi sabreu que no, no he xocat contra la porta tal com vaig dient. Però fins aquell moment... Fins aquell moment, tinc prou marihuana per esperar tranquil la resolució del jurat.

Oriol Roche Morgó
4t B ESO

PREMIS ESPECIALES

EL MEU PAÍS

Visc en el silenci
d'un món descolorit,
en la por i la penombra
d'una fosca i negra nit.

Visc en el desig
d'una pàtria, d'un país,
d'una terra digna i rica
on tothom sigui feliç.

Visc en el somni
d'una terra mil·lenària
massa bella per a la mort,
massa forta per a doblegar-la.

Visc en l'esperança,
d'alçar el cap altra vegada
i veure ma terra ufana
de cadenes deslliurada.

Joan Llevadot Sesmilo
3r B

LLAVORS

A tots aquells que volen ser feliços

Quan el capvespre
cau
i cau
sobre les nostres espatlles
i tot
—tot, tot, tot—
ens sembla moribund;
quan la sang ajaguda a l'horitzó
amb el sol que crida
i plora
amagat rere la mar
amenaça l'estabilitat
com mel agra sota la llengua;
llavors
(amb les mans curulles de força
incendiària)
ens hem d'abraçar;
llavors
(amb el pit vessant respecte
silenciós)

hem de besar el proïsme
a la pell neta;

llavors

(amb la galta oferta,
amb la galta nafrada,
—“para l'altra galta”,
deia aquell amb els ulls brillants
i l'ànima pura—)

hem d'oblidar les pors,
oblidar les mirades mesquines
i somriure

—somriure amb els llavis com flors,
somriure amb el sol a la llengua,
somriure amb la pell fresca,
somriure amb l'amor sota el cor
i sobre els pulmons.

Quan els ulls

esgotats

només veuen negre

d'atzabeja i d'angoixa;

quan la brisa ve carregada
de tempesta i

de crits i de sang i bufetades;

quan al nostre voltant

tan sols hi ha un home

gras

que amb la llengua bruta
insulta el seu fill;

llavors

(llavors i sempre)

hem de ser feliços

—riure, estimar,

menjar xocolata

que es desfaci com un bàlsam,

besar, estimar

amb els braços oberts i la boca franca,

abraçar la natura, estimar i

sentir tot l'univers dins les mans

i dins l'ànima.

Ser feliços, ser feliços, sentir la brisa

contra la pell, felicitat,

tendresa de mare, mel·líflua sang feliç,

cara somrient i llavis besats,

felicitat sota els peus i a les ales.

Oriol Roche Morgó

4t B ESO

Flor Natural

MAI

M'assec al teu costat.
Et tremolen les mans
—estàs tens—,
ens mirem als ulls.
Els teus, impassibles,
com un mur impossible d'enderrocar.
Els meus, vidriosos,
com dos rius que no trigaran a desbordar
—arriba l'època de pluges.

Tot i res.
Res i tot.

Abaixo el cap;
em sento impotent.

Apujo el cap;
em perfores l'ànima.

En un lleu xiuxiueig,
deixo que les paraules flueixin
—em pesen—.

I tu,
intentant evitar la tremolor
de ta veu insegura,
ho deixes anar.

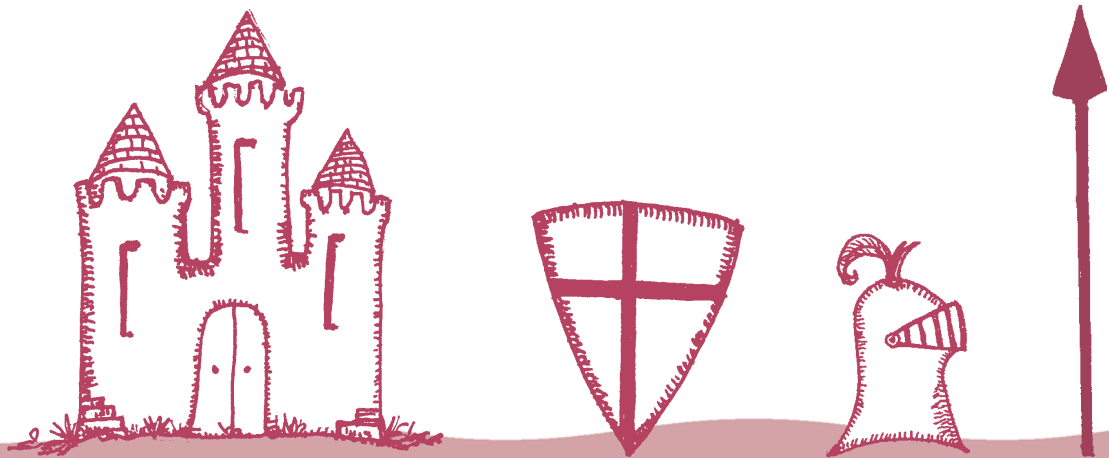
Mai.

Mònica Viñolas Garcia
4t B ESO

ÍNDEX

ÍNDIX GENERAL

Nom	Nivell	Títol	Pàgina
Adrià Fabró Pérez	1r ESO B	<i>Mil llàgrimes de Rapunzel</i>	47
Adriana Undebarrena Martínez	3r ESO C	<i>Infinit</i>	55
Aina López Porta	4t ESO B	<i>Idea</i>	57
Àlex Garcia Trias	3r EP A	<i>Barcelona</i>	28
Alexandra Cañellas Franquero	P5 D (Isards)	<i>El gos</i>	19
Anna Bernal Baldrich	P 5 C (Esquirols)	<i>Flor</i>	17
Anna Borrás Dorca	4t ESO A	<i>Rellotge de sorra</i>	56
Berta Rasquí Guàdia	4t EP A	<i>El delta dels animals</i>	33
Blanca Serra Sarró	3r ESO A	<i>No esperis la sort</i>	61
Bru Miralles Jiménez	2n EP A	<i>El cocodril</i>	24
Carla Grau Carbonell	3r ESO A	<i>Dolça primavera</i>	52
Carla Gutierrez Cristobal	1r EP C	<i>Les orenetes</i>	22
Carlota Matacàs Vilalta	5è EP D	<i>L'espantaocells</i>	40
Carolina Costa Galián	P5 B (Talps)	<i>La primavera</i>	16
Ciro Castellano Isla	4t EP D	<i>Un gat</i>	36
Clara Huguet Boira	P5 C (Esquirols)	<i>La guineu</i>	18
Emma Tarancón Estrada	P5 A (Guineus)	<i>Al mar hi ha animals que salten...</i>	15
Fiona López Colomer	6è EP C	<i>El tren de la ràbia</i>	43
Ivan Martín Paz	2n EP D	<i>La garsa</i>	27
Jan Castillo Paredes	3r EP D	<i>La meva prestatgeria</i>	32
Joan Llevadot Sesmilo	Englantina d'Or	<i>El meu país</i>	79
Joel Jové de la Torre	6è EP D	<i>El temps</i>	44
Joel Martínez Reina	1r ESO A	<i>No tinguis por</i>	45
Laia Carbonell Vilaplana	3r ESO A	<i>Com una formiga</i>	53
Laia Riera Adoko	1r ESO C	<i>Nord i sud</i>	48
Laura Aquilar Sanchez	3r EP C	<i>La primavera</i>	31
Lola Mas Ten	3r EP B	<i>El voltor</i>	29
Marc Homs Amat	1r EP A	<i>La Lluna</i>	20
Marc Puig Mas	2n ESO C	<i>Primavera</i>	51
Maria Riols Roura	4t ESO C	<i>Et desconec</i>	58
Mariona Carreras Marín	4t EP B	<i>El llapis</i>	34
Mariona Olivé Arbizu	2n EP C	<i>Les estrelles</i>	26
Martí Corominas González	5è EP A	<i>Somni derèctic</i>	37

Martina Ramos Murciano	1r EP D	<i>Les poesies</i>	23
Mireia Bayes Ezquerro	3r EP Bt	<i>La xinxeta</i>	30
Mònica Viñolas Garcia	Flor Natural	<i>Mai</i>	83-84
Noa Sanz Albanell	1r EP B	<i>Les estrelles</i>	21
Núria Rodríguez Molina	3r ESO B	<i>En un obrir i tancar d'ulls</i>	65-69
Oriol Campanyà Viñeta	5è EP B	<i>Els dies del sol</i>	38
Oriol Roche Morgó	4t ESO B	<i>Un bocí de la meva història</i>	70-76
Oriol Roche Morgó	Viola de Plata	<i>Llavors</i>	80-82
Paula Lloret Pérez	2n EP B	<i>El juliol</i>	25
Pere Albiol Ventosa	2n ESO B	<i>Mar enllà...</i>	50
Pol Bayés Ezquerro	5è EP C	<i>La gavina</i>	39
Ricard Burbano Escolà	1r ESO A	<i>Tristesia</i>	46
Robert Munné Reales	3r ESO B	<i>Mar d'hivern</i>	54
Roger Giménez Soler	2n ESO A	<i>Vergonya</i>	49
Rosa Bolinaga Sala	6è EP A	<i>La casa davant de mar</i>	41
Sergi Pros Segura	6è EP B	<i>Nit divina</i>	42
Víctor Pajares Segarra	4t EP C	<i>La mort</i>	35

Aquest Quadern 24 de Poesia, s'ha acabat
d'imprimir dins del mes de juny de
dos mil tretze en els tallers gràfics,
Imp. Guinart, S.L.
del carrer Milà i
Fontanals, 41,
del barri de
Gràcia, a
Barce-
lona.

Barcelona ~ Juny 2013